

[Leif Hermann]

fortælle os, hvornår man tager fat på at bekæmpe angsten for volden her i samfundet, som vel er det centrale problem, måske ikke selve den voldsudøvelse, der er tale om, og navnlig ikke dens overordentlig overdrevne omfang?

Når justitsministeren har svaret på de spørgsmål, eller når regeringen har taget et initiativ i den retning, så har vi løst langt, langt flere problemer med hensyn til bekæmpelse af volden i samfundet, end vi har gjort med denne våbenlov.

Når det er sagt, skal jeg gentage, at vi naturligvis konstruktivt går ind i udvalgsarbejdet, og at vi finder, at der er behov for hurtigt at afslutte det, således at lovforslaget kan vedtages. Det er, som det er fremgået, faktisk problemfrit.

Winther (V):

Justitsministeren nævner i sin fremsættelsestale, at det er med en vis betænkelighed, at lovforslag nr. L 92 er fremsat. Det forstår jeg sådan set godt, for det er nu engang betænkeligt at gribe ind på områder, hvor der ikke er det helt store behov. Og det er også betænkeligt at gribe for meget ind i den personlige frihed.

Venstre finder det rimeligt, at der er undtagelsesbestemmelser i denne lov med henblik på f.eks. lommeknive. Det skal også siges, at hvis man skal have fragtet sine husholdningsknive til en instrumentmager for at få dem slebet, kan de selvfølgelig ikke være omfattet af denne lovændring.

Jeg forstår godt, at der er behov for at sikre politiets arbejdsvilkår ved at ulovliggøre forskellige farlige våben. Når f.eks. politiet træffer folk på værtshuse, vil man fremover med loven i hånd kunne tage knivene fra unge mennesker. Det vil i sig selv være et fremskridt. En kniv hører ikke hjemme på et værtshus. Ofte er det sådan, at et ungt menneske i en kortvarig ophidsestilstand tager en kniv frem og stikker.

Denne lov vil medvirke til at sikre bedre arbejdsforhold for politiet og forhåbentlig også være med til at forebygge nogle tilfælde af grove overfald med farlige våben som knive og slangebøsser.

SF's ordfører var inde på den problematik, om der er tid nok til kærlighed og forståelse. Jeg vil gerne erindre om, at det er sådan, at jo mere tid en af forældrene har til at være hjemme hos børnene, jo større mulighed er der for kærlighed og forståelse. Det er meget afgøren-

de, at en af forældrene en gang imellem er hjemme, og det vil der være størst mulighed for, hvis de forskellige former for tilskud til børn følger børnene og ikke institutionerne. Så får forældrene den valgfrihed, der gør det muligt at have tid til at være sammen med børnene og give dem tryghed og kærlighed.

Hvis det er dette, SF's ordfører tænker på, er vi meget forstående.

Venstre kan anbefale nærværende lovfor-slag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne takke ministeren for forslaget om forbud mod at bære våben. Jeg vil også gerne takke ministeren for forslaget om, at det er forbudt at bære kniv eller dolk på offentlige steder. At medtage våben på offentlige steder som f.eks. teatre eller restauranter kan jo ikke have noget fornuftigt formål.

Ministeren skriver i sin fremsættelsestale, at det er med en vis betænkelighed, han fremsætter dette lovforslag, idet de foreslåede stramninger af våbenloven ikke kan undgå at komme til at virke lidt generende for lovlydige borgere.

Jamen ethvert indgreb, vi laver af den slags for at forhindre vold, er jo generende for almindelige borgere, der ikke har gjort noget. Når vi f.eks. giver tilladelse til telefonaflytning, hvad der bekymrer mig adskilligt mere end forbudet mod at bære våben offentligt, generer det dem, der er uskyldige og kommer ud for det. Når vi giver tilladelse til varetægtsfængsling og det rammer uskyldige, så generer det også dem. Jeg er mere betænkelig ved den slags end ved et forbud mod at bære våben.

Betænkningen kom jo allerede i 1986, og når ministeren først nu kommer med forslaget, er det vel netop ud fra den betragtning, at der kan være en vis betænkelighed ved overhovedet at komme med det. Men som sagt: vi nærer ikke betænkelighed ved dette lovforslag.

Det er jo nok rigtigt, som SF's ordfører, hr. Leif Hermann, siger, at det vel er tvivlsomt, hvor meget vold der forhindres ved denne lov, men er det bare nogle få tilfælde, er det umagen værd, det vil jeg gerne have understreget.

Jeg går ud fra, at når man ikke må bære kniv og dolk på offentlige steder, så må det være lige så klart, hvad vi jo desværre også har oplevet, at man heller ikke må bære gevær på offentlige steder, f.eks. når man besøger restauranter. Jeg